

Número 6.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats seran passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre. 1'00 pta.
Número solt. 0'05 »
Número atrassat. 0'15 »

La nostre tasca

Hem d'atacar la fera en el seu cau, sense darli repós en sa agonia.

No'ns en fiem dels tontos, que son maliciosos. El caciquisme de Granollers té arreus, corch insidiós, ha anat furgant durant anys y anys el nostre districte establint l'imperi de la por. Aquestas arreus encare li donan forsa, migrada ja, per el desvetllament d'are, pero que es son cordial pera novas tentativas. Y aquets brassos del caciquisme, cinch ó sis pobles dirigits per inconscients, ó supeditats á la influencia d'un expedient á resoldre ó d'un camí á obrir, ab que'ls amenassan ó afalagan els manifassejadors de Granollers, per la forsa material que aquí treuhen.

Si aquí fessim un *bloch* que'ls escombrés ó els anés á escometre al Ajuntament, retrayant els defectes de la nostre administració y escampanthi ayres de vida nova, fins aquest espurnich de poder que encare'ls queda, quedaria ben apagat.

Aquí el caciquisme s'entafura per tot; mina las nostres societats; treu el cap pera impedir las festas de cultura y d'enlayrament

del esperit; trafiqueja ab l'escándol y la immoralitat; estableix privilegis y trepitja las lleys que regulan la voluntat d'uns y altres.

Contra d'éll hem de lluytar ab tot l'esfors de las nostres conviccions, ab el cap alt y el cor net; ens hem de pendrer la defensa dels interessos que son de tots. Hem d'anar á las eleccions municipals, tots els granollerins honrats, els qui tenen fam y set de justicia, confosos en un sol desitj, fent abstracció, si es convenient, dels nostres ideals polítichs; tots plegats fent una massa, y enarbolant la bandera de la moralitat administrativa.

Si així ho fem, el nostre caciquisme no's redressará ja més.

Sen dolsa.

DIÀLECH

—Quina cara fas *Faldelico*, ja conech que has fet disbauxa, ¿que no sabs que no't provan els abusos? no ha succeit res que no m'ho pensés, ja ho sabs que'ls *tiberis* y demés *cuestiones*, no't provan; ab la satisfacció de la proclamació vos engresqueu y despres á casa ho paguem; te faré aná á busca una dosis de *The Chambart* y tot passarà.

—No estich de purgas, esperant el *tiberi* á que tu et refereixes, encare estich en dejú.

—¿Y donchs que tens que semblas malalt, ab aquesta cara de pomas agras?

—No ho digas á ningú... ¡m'han pres l'acta!

—Com s'enten?

—¡¡Si noy sill! no se lo que m'ha passat, el cas es que no soch diputat.

—Aixó si que's *grava*, noy, no ho comprench. ¿No ets candidat encasillat?

—Si.

—¿No has tret majoria á las eleccions?

—Neta ó bruta... sí.

—¿No tenias certificats de las actas?

—Si.

—¿Las actas no eran netas?

—Un cop passadas per la legia ja ho haurian sigut.

—¿Y no t'han proclamat?

—Nó.

—Si no t'esplicas no t'enten.

—Ja t'he dit que no sé lo que ha passat; sense sapiguer com m'he trobat sol entre 'ls contraris y m'he espantat, me semblá que'l president no m'escoltaba y he fugit, he buscat als amichs y no n'he trobat cap, may m'habia trobat tant abandonat y tant en perill... de caurer en basca.

—Pero tu haurás fet constar la teva protesta avans de marchar? ¡vaya!

—No't dich que'm semblá que'l president no m'amparaba?

—¡Qui no t'hi fa anar ab un notari per lo que convingués!

—¡¡¡Are hi caich!!! en tenia un al costat pero, ¡¡Mare de Deu que soch burro!!! ni menos me'n he recordat.

¿Pero que hi erats sol al escrutini? he hi devia habé tóta la colla per ferte costat.

—Si prou, en Badó tenia feina al café, en Pep acompanyava al oncle y en Quel era á buscar cargols, t'aseguro que m'he trobat ben sol y aburrit ¡m'han abandonat!

—Casi be'm farias dirte *fort massa poch*, ¿vau? fíaten de'ls amichs; prou els convidas cuan venen al café, mes cuan tu'ls